

# БИБЛИЯТА ВИСШ НРАВСТВЕН АВТОРИТЕТ

## 10. Уникалност на Библията

Бихме желали да дадем една кратка и обобщена информация за Библията като Книга, несравнима по своето съдържание с която и да било друга книга. Защо е необходимо това?

1. Няколко поколения в нашата страна целенасочено бяха лишавани от възможността да се запознаят с Библията. А непознаването на нещо води или до неговото отричане, или пък му се приписват качества, които не отговарят на същността му.

2. Библията е основата, върху която е изградена ценностната система на християнството. Ако информацията, която предлага Библията, противоречи на законите на науката, то и всичко онова, което е написано в Библията, ще бъде подложено на съмнение. Това ни задължава да търсим потвърждение на библейската информация от страна на науката.

3. Библията съдържа изключително важна информация за целта и смисъла на човешкия живот, информация за миналото, настоящето и бъдещето на човека, за началото и свършека на света, информация за един невидим свят, който излиза извън природните закономерности на материята, пространството и времето, и накрая информация за Твореца на всичко видимо и невидимо.

Библията притежава редица уникални качества, каквито нито една друга книга на света не притежава.

### **Библията е уникална по своя произход и състав**

1. Библията е уникална по своя произход. Писана е в продължение на близо 1600 години, започвайки от XIV век преди Христа и завършвайки в края на първия век от новата ера. Библията има повече от 50 съставители („автори“). Удивителното в този факт е, че те са живели в различно време, повечето от тях не са се познавали, имали са различно образование, произход, класа, дарование, професия, темперамент. Между тях има царе, юристи, професори, мъдреци, занаятчии, министри, съдии, генерали, рибари, овчари, говедари, лекари, свещеници, пророци. Понятно е, че те не са имали връзка помежду си. Библията е писана на различни места: в пустинята, на морския бряг, в царския палат, в овчарската кошара, в затвора и т.н.

2. За съставянето на библейския текст са използвани три различни езика: староеврейски, арамейски и старогръцки. Библията е съставена от 77 отделни книги, обособени в две части: Стар Завет (книгите, написани преди раждането на Христос) и Нов Завет (книгите за живота, делото и учението на Христос, както и първата християнска Църква). Библията представлява огромно литературно произведение, съдържащо история, поезия, проза, философия, красноречие, драма, трагедия,

лирика, военни доклади, закони, право, проповеди, нравоучение, летописи, пророчества.

### **Библията - един автор и една основна тема**

Въпреки специфичния характер на произхода и състава си, Библията притежава поразителна хармония и единство в съдържанието. Всички книги образуват едно неделимо цяло, свързани са една с друга. А това означава най-малко три неща:

1. Библията има един Автор, Чийто име се споменава 3800 пъти в нея - това е Самият Бог. Затова тя се нарича още „Слово Божие“.
2. Библията има една-единствена основна тема и подчинени на нея множество второстепенни теми. Основната тема на Библията е Божият план за спасението на човека чрез една Личност - Господ Исус Христос. Това е и най-важната информация, която Библията предлага на човека. Ето защо с право Библията се нарича още „Писмо на Бога до човека“.
3. Библията предлага сведения, засягащи всички сфери на човешкото битие в този свят, както и точна и единствено вярна информация за вечността. Затова тя се нарича още „Вечната Книга“.

### **Библията - най-разпространената Книга в света**

1. Библията е най-превежданата Книга на света. От първия превод, направен преди 2250 години, досега тя е преведена на повече от 4000 езици, наречия и диалекти, включително и на Брайл. Тази цифра непрекъснато расте.
2. Библията е най-разпространената и най-разпространяваната Книга в света. Според статистиката на световните библейски институти днес 98 на сто от населението на света има информация за Библията и нейното съдържание. Медийно-комуникационният взрив през последните десетилетия направи това възможно.
3. Библията е най-често издаваната и най-тиражираната Книга на света. Нейният среден годишен тираж възлиза на 60 милиона екземпляра. Това е рекорд в книгоиздаването, какъвто нито една книга в историята на човечеството не е достигнала, а и не може да мечтае да достигне.

### **Библията - единствен и несменяем бестселър на всички времена**

1. Библията е единствената Книга, надживяла вековете: понастоящем от нея са запазени 8000 манускрипта на латински, 4000 манускрипта на старогръцки, 13 000 манускрипта на Новия Завет, манускриптите в Кумран и т.н.
2. Библията притежава най-голямата читателска аудитория на света, която не се ограничава до отделни народи, раси, континенти, възраст, пол, образование, социален статус, политическа принадлежност. Библията е достойние на цялото човечество за всички времена.

### **Книгата, която променя облика на света**

1. Неизмеримо е благотворното влияние на Библията върху всички сфери на човешкото битие и обществен живот: литература, изкуство, култура, история, социално дело, различни клонове на науката. Да споменем само имената на Леонардо да Винчи, Микеланджело, Рафаело, Бах, Моцарт, Бетовен, Рембранд, Пастър, Емер-сон, И. П. Павлов, Гьоте, Кант, Мартин Лутер, Макс Планк, Лайбниц, Лавоазие, Фламарион, Достоевски и още хиляди, хиляди представители на човечеството, които чрез творчеството си дадоха достоен израз на обичта си към **Книгата на Бога**. Просветителската дейност на светите братя Кирил и Методий има за основа Библията.

2. Библията е най-преследваната и същевременно най-обичаната книга на света. Историята познава не малко масови унищожения на Библията, както и забрана за нейното разпространение. От друга страна, хиляди са онези, които от любов към Божието слово са отивали на кладата, с песен са умирали на арената, с достойнство са се държали пред „народни“ съдилища, отдавали са живота си в сред дивите племена на Африка и Южна Америка, търпели са лишения и гонения. Според световния християнски библейски център само през 2001 година християнството е дало 167 000 мъченици на вярата. Едва ли някой би дал най-скъпото си за нещо, ако не го обича, ако не вярва в него, ако не е убеден, че то е истина.

Често се поставя въпросът: Защо се ненавижда Библията и се преследват онези, които я обичат? Две са основните причини: първо - хората ненавиждат Библията не защото са убедени, че е лъжлива, а защото се боят от нейната истина - Библията изобличава грешния човек. Тя бичува греха. Вторият голям враг на Библията е невежеството и религиозният фанатизъм.

3. Всепризнато е уникалното влияние на Библията в моралната област върху отделната личност и цели народи. Един възрастен баща подарил Библия на сина си със следното посвещение: „Синко, или тази Книга ще те държи далеч от греха, или грехът ще те държи далеч от нея“. В Библията се прокламира доброто и се ненавижда злото. Ако биха се спазвали Десетте Божии заповеди, то не би имало затвори, страх, изневяра, ще цари хармония между поколенията. Гьоте ни завеща, следната мисъл: „Мерилото за живота и силата на един народ ще бъде винаги неговото отношение към Библията... Тя съдържа учение за висша нравственост, култивира нравствено възпитание.“ И до днес си остава ненадминато библейското златно правило: „Както искате да постъпват с вас човеците, тъй и вие постъпвайте с тях“.

4. Посланието на **Книгата на книгите** извърши революционен преврат в социалната и политическата сфера на живота на човечеството - нещо, което никоя друга книга не е могла да стори. Два са съдбовните моменти в историята на България, когато нашият народ е спасен от асимилация: а) Преводът на Евангелието от светите братя Кирил и Методий през IX век на старобългарски език спира елинизиранието на българския народ, б) Повторното спасяване на нашето народно съзнание започва с времето на духовника Паисий Хилендарски и продължава с печатането на Библията на новобългарски език (1871 г.), преведена от П. Р. Славейков. Не е случайно, че само няколко години по-късно обновеното национално съзнание на българина доведе и до неговата политическа независимост (1877-1878).

**Пророчествата - изключително качество на Библията**

Казаното от Божиите мъже преди столетия или хилядолетия се сбъдва с най-голяма точност във времето, за което то е предречено. Само за личността и делото на Исус Христос в Стария Завет има над 300 пророчества (предсказания), които са се изпълнили в детайли. Предсказанията за репатрацията на евреите и възстановяването на държавата Израел се изпълняват буквално пред очите ни. А всичко това показва, че и предсказанията за Второто идване на Христос и всички събития във връзка с края на света непременно ще се изпълнят.

## **В Библията Бог говори на понятен език**

Уникална по характер е претенцията на Библията, че има божествен произход и като такава единствено тя предлага пълна, точна, безпогрешна и жизненоважна за човека информация относно Бога и смисъла и целта на човешкия живот. А оттук произлиза и едно друго уникално свойство на Библията: мислите и идеите на съвършения Бог са предадени с изразните форми на несъвършените човешки езици. Библията съдържа лесноразбираема, но същевременно и неразбираема материя. В разговор с писателя Марк Твен един критик споделил безпокойството си, че не разбира много неща в Библията. Писателят отговорил: „Приятелю мой, и аз съм обезпокоен, но от онези места в Библията, които много добре разбирам...”

## **Библията - неизменяема и вечна**

Библията притежава и друго уникално качество - Нейният Автор забранява отнемане или допълване на информацията, която Той дава в Своята Книга. Това обяснява факта за пълната хармония в текста на съвременната Библия с манускриптите от преди хилядолетия. Всички онези, които са си позволили да променят смислово или редакционно библейския текст, са се отделили от християнската църква. Удивително е, че библейският текст в нито една историческа епоха не е бил адаптиран към нивото на съответната етническа култура. Напротив - народите, приели библейските ценности на християнството, са преобразили и преобразяват своя нравствен, социален и духовен облик. Тя е Книга на миналото, настоящето и бъдещето, Книга за вечността.

Накрая ще цитираме откъс от биографията на един от най-известните световни учени и велик благодетел на човечеството:

„Беше прекрасен октомврийски ден на 1890 г. В едно купе на бързия влак Лион-Париж седяха двама души: един белобрад старец на около 65 години и един 25-годишен младеж. Между двамата се поведе разговор. Младият човек Гастон Леру разказа, че завършил естествени науки и сега пътува за Париж на специализация в института на прочутия професор Луи Пастьор. Като чу това, очите на стареца светнаха и той каза на младежа: „Радвам се за вас, ученолюбиви господине. Науката, която сте избрали за ваша специалност, е повече от интересна. Тя ще ви достави много случаи да се убедите в чудната премъдрост на Твореца. Вие сигурно сте религиозен човек, нали?“. Неприятно изненадан, младежът си помисли, че събеседникът му е някой неук от старото поколение и с насмешка отговори: „Религиозен ли? Не! Мисля, че науката върши работата си и без Бога. Аз, който завърших висше образование, никога досега не съм имал нужда от религия“. Старецът не очакваше подобен отговор, но добави спокойно: „О, за себе си вие сте прав. И не са малко интелектуалците като вас, които мислят същото. Но науката, драги господине, науката, чистата, истинската наука...”

„Съжалявам - прекъсна го неучтиво младежът -но не съм съгласен с вас. Както изглежда, говорите за наука, която вече не съществува, която отдавна си е изпяла песента. Днешната наука е друга. Днес ние буквално летим напред, без да имаме каквато и да било нужда от Бога или тем подобни предразсъдъци". И като запали цигара, той самодоволно се облегна на седалката. Старецът разбра, че е безполезно да разговаря с този млад учен, въздъхна, извади от чантата си малка Библия, отвори я, благоговейно се помоли и се задълбочи в четене... Времето летеше. Младежът изпуши доста цигари, а старецът прочете доста страници от Светата Книга. Скоро влакът спря на парижката гара. Докато младежът се занимаваше с куфарите си, старецът му подаде визитната си картичка и любезно му каза: „Когато постъпите в института, драги господине, обадете ми се. Въпреки разликата в нашите възгледи, може би ще ви бъде в нещо полезен". И той изчезна всред навалицата. Младежът хвърли небрежен поглед върху картичката и с много голяма изненада прочете на нея името: Професор Луи Пастьор. Едва тогава той си спомни, че това лице наистина му бе познато. Ядосан от непочтителното си държание към своя бъдещ професор, той беше и силно озадачен от факта, че **този световноизвестен учен, истински корифей на положителната наука, беше дълбоко вярващ в Бога човек...."**

## **11. Библия и наука**

### **Достоверност на библейската информация в светлината на науката**

Кога един източник на информация е достоверен?

Има редица обективни и субективни критерии за информационна достоверност, но ние ще споменем само три:

1. Дадена информация е вярна, когато съответства на обективните факти на науката и житейската опитност.
2. Информацията е обективна и вярна, когато може да бъде проверена и възпроизведена.
3. Субективната опитност, водеща до гравивност и усъвършенстване на отделната личност или на цели народи.

Как стои въпросът с информацията, която предоставя Библията? За да видим дали тя противоречи на науката, ще разгледаме няколко основни примера, които най-често са обект на критика.

### **Доказателства за достоверността на Библията от историята и археологията**

Едно от най-честите твърдения на критиците на Библията е, че написаното в нея било неисторическо, имало характера на легенди и не можело да бъде доказано. Вярно ли е това? Ето някои факти в това отношение:

1. **В Библията четем:** „Хайде да си съградим град и кула, висока до небето... Затова му е дадено името Вавилон ". Критиците смятаха, че библейският разказ за Вавилонската кула е легенда. Само преди няколко десетилетия бяха открити останките от величествената Вавилонска кула, датираща от около 4000 години преди Христа. „Легендата" се оказа истина...

2. **В Библията четем:** „Тогава Господ изля върху Содом и Гомора жупел и огън ". Критиците определяха библейската история за Содом и Гомора като легенда. Съвременни археологически разкопки в южните части на Мъртво море откриха останките от тези два града. По разкопките може да се съди, че те внезапно са престанали да съществуват по време, съвпадащо с времето, когато е живял Авраам. Легендата се оказа истина...

3. **В Библията четем:** „А Израил живееше в Египет, в земята Гесем... ". Днес египтолозите напълно са доказали съществуването на много от историческите градове и личности, описани в Библията по време на 400-годишното робство на евреите в Египет: Питом, Рамзес, фараон Рамзес II и др. Историческата наука потвърди библейската информация.

4. **В Библията пише:** „И стените рухнаха до основи..., а Иерихон и всичко що беше в него, с огън изгориха". През последните две десетилетия археолозите разкриха напълно рухналите до основи стени на град Иерихон и доказаха, че градът е бил изгорен, което напълно съответства на библейските събития, станали преди 3200 години с най-стария град на света - града на палмите. И тук историята и археологията потвърждават библейската информация.

5. Любима тема на критиците на Библията са някои нравствени проблеми в Стария Завет, засягащи отношението на еврейския народ към местни народи и племена след преселението му в днешен Израел. Божията заповед към Иисус Навин да бъдат унищожени всички туземни жители се смята от критиците на Библията за жестока и несправедлива. Тази заповед днес обаче трябва да се обясни в светлината на най-новите археологически и исторически данни. Научните факти ни разкриват една неописуемо мерзка култура на местните ханаански племена. Археологическите находки свидетелстват за пълно нравствено деградиране на ханаанците и превръщането на страната им в място на разюздан разврат, жестокост, крещяща безнравственост, вакханалии, оргии, хомосексуализъм, жертвоприношение на деца - и всичко това се е вършело под прикритието на религията.

6. Археолозите откриха в близост до древния град Вавилон (в днешен Ирак) огромна пещ с надписи, според които в нея са изгаряни онези, които са отказвали да ре покланят на вавилонските божества. Това потвърждава библейската информация за тримата еврейски мъже, хвърлени в огнената пещ - събитие, станало по времето на цар Навуходоносор. Друго историко-археологическо потвърждение на библейската информация е откритата неотдавна огромна яма в древна Персия. Съгласно надписите ямата е била използвана за изхранване на диви зверове с живи хора, неизпълняващи указите на царя. Описанието съвпада с историята на пророк Даниил от времето на цар Дарий. Библейските „легенди" се оказаха научна истина...

7. Статистиката показва, че Йерусалим е градът с най-богати археологически находки в света. Ако използваме само археологическото богатство от четирихилядната

история на град Йерусалим, това ще е напълно достатъчно да се докаже по научен път достоверността на библейската информация.

### **Христос - доказателство за историческата достоверност на Библията**

8. Едно от най-нелепите твърдения на атеизма беше, че Христос не е съществувал, а бил митологичен герой, измислен от неговите последователи. На тази лъжа няколко поколения през комунистическо време трябваше задължително да вярват. Но системата рухна, а заедно с нея и лъжата...

За никоя друга личност в историята на човечеството няма толкова много доказателства за нейното историческо съществуване, както за Христос. Историята, археологията, политологията, изкуствознанието, социологията, теологията, етиката, агиологията и още много, много други клонове на човешкото познание най-убедително свидетелстват за живота, делото и учението на най-великата Личност, живяла на тази земя и променила съдбата на човека.

### **Ръкописите - доказателство за автентичността на библейския текст**

9. Критиците на Библията много често оспорват автентичността на библейския текст, твърдейки, че той се е променял в хода на хилядолетията. Уникалното откритие през 1948 г. на ръкописите на книгата на пророк Исаия, както и на по-голямата част от Стария Завет в пещерата Кумран в близост до Мъртво море, показва по най-категоричен начин, че тези ръкописи, датиращи от 200 до 100 година преди Христа, са напълно идентични със съвременния библейски текст. А от Новия Завет има запазени над 5000 ръкописа, датиращи от 150-350 г. след Христа. Между отделните ръкописи и съвременния текст се наблюдава поразително текстово съвпадение. Няма друга книга на света със запазени толкова много ръкописи от древността, които са идентични със съвременния текст на Библията - факт, пред който замлъкват и най-зломислещите критици на Свещеното Писание.

### **Достоверност на природонаучната информация в Библията**

Информацията в Библията коригира редица древни или средновековни представи в областта на астрономията, геофизиката, хидрологията:

1. Столетия наред се е смятало, че броят на звездите е вариал между 1005 и 1056 (Птолемея, Кеплер). Библията сравнява броя на звездите с безчетността на морския пясък. Днес астрономите изчисляват броя на звездите поне на 10 на 26 степен, цифра, която не се побира в нашите представи. Нещо повече, в Библията се говори за качествена разлика между отделните звезди - факт, който астрономите потвърдиха.

2. Само допреди няколко века учени, преподаватели, както и църковни институции вярваха, че Земята е плоска. Сигурно тези представители на интелигенцията и духовенството са мислели, че Библията е ненаучна, когато описва Земята като кръгла, нейното свободно разположение в Космоса, гравитационната сила между Земята и Слънцето, както и движението на Слънцето около център в Галактиката на Млечния път. Днес никой не се съмнява в тези истини, прокламирани от Библията отпреди 3000 години.

3. Водният цикъл и съпровождащата го глобална атмосферна циркулация се демонстрираха научно едва през последните векове, но в Библията те са описани по един съвършен начин още преди три хилядолетия.

Има твърде много допирни точки между Библията и науката освен тези, които разглеждаме тук. Във всеки един от тези случаи е видно, че от научна гледна точка Библията е вярна и често е изпреварила времето на прогреса на науката.

## 12. Библията и универсалните закони на науката

Един от най-удивителните факти в характера на библейската информация е, че в Библията намират място универсалните закони на науката. Ще споменем три от тези закони, които са заложили в основата на съществуването и функцията на Вселената и живота и същевременно са фундаментът на съвременния технически и ядрен прогрес на човечеството.

**1. Закон за съхранение и трансформация на масата и енергията** (Първи закон на термодинамиката). Съгласно този физичен закон в една затворена система при каквото и да било преобразуване или преминаване на материята и енергията от едно състояние в друго, общото им количество и маса остават непроменени, общата величина на маса плюс енергия се запазва. С други думи, този основен закон учи, че никъде в материалната Вселена сега не се извършва сътворение или разрушение на материя и енергия. Хиляди години преди откриването на този закон Библията още в първите си страници постулира същата тази велика истина, а именно, че същинско сътворение повече няма.

**2. Втори закон на термодинамиката** (известен още като Закон за ентропното нарастване; Закон за деградиране на Вселената; Закон за деградиране на енергията; Закон за „разпиляване“ на топлинната енергия). Съгласно този физичен закон във всяка изолирана система енергията ѝ се съхранява като количество, но деградира непрестанно като качество, докато в системата се извършва някакво изменение на енергия. Практически цялата енергия на Земята идва от Слънцето, но голяма част от това огромно количество отделена енергия се разпилява в пространството под формата на невъзстановяема топлинна енергия, т.е. енергията деградира като качество. С други думи, и този физичен закон постулира една неизбежна истина: материалната Вселена се износва и неумолимо върви към своя край. Но това на свой ред означава, че Вселената е имала начало. Ако тя старее, някога трябва да е била млада; ако се износва, някога трябва да е била нова.

Този закон е в сила не само в материално-биологичната изява на битието, но се проявява и в нравствената, социалната и обществено-политическата сфера на живота. Вторият закон на термодинамиката ни задължава да направим следните основни заключения:

A. Изключителната сложност в структурата и функцията на живата материя, както и хармонията на взаимоотношения между отделните ѝ части предполагат задължително съществуването на интелигентен източник, Който бди за хармонията и целесъобразността на Своето творение.

Б. Хилядолетия преди този закон да бъде открит, той е постулиран в Библията по следния начин: „В началото Ти Господи си основал Земята и Небесата са дело на Твоите ръце; те ще загинат, а Ти ще пребъдеш; всички те като дреха ще овехтеят и като наметало Ти ще ги промениш - и те ще се изменят; но Ти си Си все Същият и Твоите години няма да се свършат". Свещеното Писание учи онова, което науката откри през последните сто години, а именно, че Вселената старее и върви неумолимо към окончателна физическа смърт.

В. Съгласно Закона за деградацията във Вселената не съществува усъвършенстване, усложняване на дадена система. Напротив - подложена на въздействието на този закон, тя деградира по пътя на трансформация на енергията, заложен в нея. Този факт показва, че инволюцията (деградирането, разпадането, опростяването) е основен и универсален принцип във Вселената.

**3. Основният закон на съвременния ядрен век, или Законът на Айнщайн,** гласи: Енергията е равна на масата, умножена по квадрата на скоростта на светлината. Съгласно този закон материята по същество е качествена форма на съществуване на енергията, т.е. основната същност на материята е енергията (силата, мощта). С други думи, материята е форма на изява на енергията.

Днес се знае, че този закон откри една нова ера в историята на човечеството - ерата на използването на атомната енергия. Но може би малцина са онези, които знаят, че този основен закон на нашия век е заложен в Библията като основа и изява на творческия акт. Тази информация на Библията напълно хармонизира с друг универсален физичен закон, който гласи: Следствието (в случая енергията, силата, мощта) не може да бъде по-голямо от причината (Свръхенергия, Свръхсила, Свръхмощ), която го е предизвикала. Тази свръхестествена сила, тази Първопричина Библията нарича Бог.

Споменатите дотук три универсални закона на физиката нанесоха съкрушителен удар на еволюционно-материалистичното и атеистичното мислене, съгласно което материята е „вечна, несътворима и неунищожима" (Философски речник, 1977, 86) и самоусъвършенстваща се. Според диалектическия материализъм материята е първичното вечно начало, а енергията е „качествено различна форма на движение на материята", т.е. енергията е нещо вторично, тя е продукт, изява на материята - напълно противоположно на това, което твърдят тези три физични закона.

В заключение ще подчертаем, че учението на Библията не противоречи на науката. Нещо повече, основните закони на науката и в частност научните и приложни изобретения са заложили под различна форма в Библията или в самото Творение хилядолетия преди тези закони и изобретения да станат факт. В този смисъл човек открива нещо, което вече е било създадено. Науката се гради върху това, което Творецът е заложили в Своето Творение и открил в Своята Книга (Библията). Нютон не създаде Закона за гравитацията, а само откри, че такъв съществува, т.е. този закон е бил създаден от Някой и много по-късно някой друг е открил, че такъв закон съществува. Принципът на радарната система не е създаден от човека, а човекът само е открил, че такъв принцип съществува в прилепа. С други думи, човек открива онова, което вече съществува.

## 13. Въпросът за чудесата в Библията

Обичайното възражение на критиците на Библията гласи: „Чудеса не се случват, защото от научна гледна точка те са невъзможни. Те са в противоречие с природните закони“. В така формулираното твърдение има неточност: от научна гледна точка чудесата наистина са невъзможни. Въпросът не се състои обаче в това дали чудесата са възможни, а в това дали се случват.

### Възможни ли са чудесата?

Преди да отговорим на този въпрос, трябва да дадем определение на феномена „чудо“. Какво представлява чудото? Чудото е факт, осъществяващ се в независимост от действието на законите във физическия, биологичния и духовния свят. С други думи, чрез чудото се нарушава даден природен закон.

Ето няколко примера:

Ако едно тяло, оставено свободно във въздуха, не се привлече от Земята и падне върху нея, а без допълнително въздействие се придвижва в обратна на земната повърхност посока, то ние говорим за чудо, т.е. нарушен е физическият закон за гравитацията. Ако една чаша с гореща вода (90°) се постави на външна температура минус 10° и след един час температурата в чашата продължава да бъде 90°, ние говорим за чудо, защото е нарушен физическият закон за температурното равновесие.

От тези примери следва един изключително важен извод: физичните, биологичните и духовните закони нямат абсолютен характер, те не са ненакърними, т.е. тяхното действие може да бъде ограничавано, видоизменяно или елиминирано от законите на по-висшата форма на Битието. Човешката цивилизация не е нищо друго освен вмешателството на човека в естествения ход на Природата и нейните закони и тяхното изменение. Т.е. чрез активната си и целенасочена дейност човек може да се намесва в природата и нейните закони, да ги изучава, направлява, ограничава, видоизменя или елиминира. Така че първият „нарушител“ на природните закони е човекът. Ако той не се намесваше в действието на тези закони, последните биха взели съвсем друго направление. Така например гръмоотводът не дава възможност на гръмотевицата да падне там, където би паднала при естествени условия.

От всичко това следва едно елементарно логическо заключение: щом човекът има право и може да се намесва в Природата и нейните закони, значи имаме пълното основание да приемем, че и Създателят на природата и нейните закони има право и може да се намесва в Своето творение и да коригира законите, когато Той намери за необходимо. И Той го прави... било по начин, достъпен за нашето разбиране, или по начин, надхвърлящ капацитета на човешкия разум. Това, че ние не можем да си обясним някои от проявите на Твореца, съвсем не ни дава право да ги отхвърляме и отричаме като невъзможни. Нима създателят на една машина няма правото да променя части и детайли от тази машина, ако сметне за необходимо? Или пък машината може да „оспори“ това право на създателя си?

И тъй, отговорът на поставения по-горе въпрос гласи: **чудесата са възможни.**

## **Вярата в свръхестественото**

Съществуването на Бога задължително предполага и съществуването на феномена „чудо“. Една от задължителните съставни части на всяка религия, включително и на християнството, е вярата в свръхестественото. Без такъв елемент религията престава да бъде религия, губи своята същност и цел, като се превръща в отвличена философска система или просто в инструмент за успокояване на съвестта и манипулиране на общественото мнение.

Безсмъртието на човешката душа (урок 8) е друг факт, който заедно с феномена „чудо“ се отнасят към сферата на свръхестественото. Така че когато става дума дали да приемем чудото като факт или да го отречем, въпросът в крайна сметка е дали вярваме в Бога или не, дали вярваме във Вечността или не, дали приемаме ценностите на християнската вяра или не. Разбира се, това е въпрос на лично решение.

## **Критерии за достоверност на чудесата в Библията**

1. В Библията са описани 216 чудеса с обикновен и креативен характер. Те са описани както от свидетели на тези чудеса, така и от личностите, с които са станали самите чудеса. Така че чудесата се описват от исторически личности като исторически факти, наблюдавани и потвърдени от мнозина.
2. Фактът, че чудесата са възприети и признати като такива не само от духовно въздигнати личности (пророците, апостолите и др.), но и от най-широк кръг хора (атеисти, философи, езичници, висши политици и пр.) свидетелства за тяхната реалност.
3. Научната достоверност на библейската информация, както и съдържанието (личността и делото на Христос) и целта на Библията (богопознанието и спасението на човека) задължават приемането на чудесата като факти.
4. Всеобщият факт на молитвата сам по себе си предполага съществуването на свръхестествен елемент (персонален контакт с Бога и очакване Той да стори нещо, за което човек Го моли).
5. Един от най-убедителните факти за достоверността на чудесата в Библията са пророчествата и тяхното изпълнение.
6. Някои от библейските чудеса са доказани и по научен път. Такъв е случаят с едно от най-впечатляващите чудеса, станало в историята на еврейския народ - спиране движението на Слънцето, Земята и Луната в продължение на един ден. Освен че писмени документи за подобен факт се срещат в хрониките и митологиите на много народи (египтяни, гърци, полинезийци, индианци, индуси, китайци, мексиканци), в химните на Орфей и пр., древните астрономически летописи съобщават за един липсващ ден в човешката история. Астрономът от XIX век Ч. Тотен поддържа теорията, че такъв липсващ ден може да се докаже, като се брои назад от настоящето и напред от Сътворението. Някои автори твърдят, че такъв резултат е бил получен и при компютъризирано проучване на американската космическа програма НАСА.

7. Документирани чудеса на изцеление са регистрирани многократно днес. По този въпрос има огромна литература.

### **Защо се отрича съществуването на чудесата?**

В обикновения живот човек е свидетел и вярва в толкова много свръхестествени неща, които по рационален път не може да докаже (окултизъм, магии, спиритизъм, зли духове, таласъми, предчувствие, числото „13“, врачки, гадатели, хороскопи, викане духове на умрели, телепатия и т.н.). А да не говорим за чудесата, в които диалектическият материализъм вярва:

- във вечността на материята (противоречи на законите на физиката);
- в самозараждането на живота (противоречи на законите на биологията);
- в съществуването на генетична информация без интелигентен източник (противоречи на законите на информатиката);
- в случайната самоорганизация на материята (противоречи на втория закон на термодинамиката);
- в липсата на хармония, закономерност и целенасоченост в природата (противоречи на действителността и нашия опит)...

Да, във всичко това атеистът-материалист вярва и той няма друг изход освен да вярва, защото не може да го докаже по научен път. Но тъжното в случая е, че той не назовава тази своя вяра „чудо“, макар че тъкмо тази негова вяра е много по-голямо чудо от чудесата, описани в Библията...

### **И тъй, защо се подлагат на критика библейските чудеса?**

Отговорът е само един: защото, ако се приеме чудото като факт, тогава трябва да се приеме и съществуването на Бога.

А да се приеме Бог като реалност, значи човек да се съобразява с Неговата същност и с Неговата воля; това значи да се вярва в един свят, справедлив, всезнаещ, любещ Бог, Който мрази греха и обича грешника, да се вярва в един Бог, който ще търси отговорност от всеки човек и ще съди всеки човек според делата му. А всичко това не се харесва на мнозина, които искат да няма Бог, за да живеят както на тях лично им се харесва, без да се съобразяват с интересите на другите и с волята Му.